

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 128/07-59

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 8. apríla 2009, o návrhu generálneho prokurátora Slovenskej republiky o súlade zákona č. 200/2007 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 68/2005 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých ustanovení, s čl. 1 ods. 1 prvou vetou a čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, o súlade čl. VIII slovného spojenia „s výnimkou čl. I bodu 12, ktorý nadobúda účinnosť 1. júla 2007“, zákona č. 68/2005 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, s čl. 1 ods. 1 prvou vetou a čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj o súlade výnosu Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky z 22. decembra 2003 č. V-1/2003 o regulácii cien nájmu bytov s čl. 1 ods. 1 prvou vetou, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 2, čl. 13 ods. 4 a čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a s § 2 ods. 4 a § 4 ods. 3 písm. d) a e) zákona č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení platnom k 22. decembru 2003, za účasti Národnej rady Slovenskej republiky a vlády Slovenskej republiky ako vedľajšieho účastníka konania, takto

r o z h o d o l :

Konanie o návrhu generálneho prokurátora Slovenskej republiky **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 29. marca 2007 doručený návrh generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“ alebo „navrhovateľ“) *«... na začatie konania o súlade § 25 slovného spojenia „s výnimkou čl. I bodu 12, ktorý nadobúda účinnosť 1. júla 2007“ zákona č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení neskorších predpisov s článkom 1 ods. 1 vety prvej a článkom 2 ods. 2 Ústavy, ako aj o súlade Výnosu Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky z 22. decembra 2003 č. V-1/2003 o regulácii cien nájmu bytov s článkom 1 ods. 1 vetou prvou, článkom 2 ods. 2, článkom 12 ods. 2, článkom 13 ods. 4 a článkom 20 ods. 4 Ústavy a s § 2 ods. 4 a § 4 ods. 3 písm. d), písm. e) zákona č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení platnom k 22. decembru 2003.»*

Generálny prokurátor svoj návrh zmenil a doplnil podaním doručeným ústavnému súdu 7. júna 2007 tak, že podal návrh na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) a b) Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a § 37 až § 41 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) *«... o súlade zákona č. 200/2007 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 68/2005 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých ustanovení s článkom 1 ods. 1 vety prvej a článkom 2 ods. 2 Ústavy, o súlade čl. VIII slovného spojenia „s výnimkou čl. I bodu 12, ktorý nadobúda účinnosť 1. júla 2007“ zákona č. 68/2005 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov s článkom 1 ods. 1 vety prvej a článkom 2 ods. 2 Ústavy, ako aj o súlade Výnosu Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky z 22. decembra 2003 č. V-1/2003 o regulácii cien nájmu bytov s článkom 1 ods. 1 vetou prvou, článkom 2 ods. 2,*

článkom 12 ods. 2, článkom 13 ods. 4 a článkom 20 ods. 4 Ústavy a s § 2 ods. 4 a § 4 ods. 3 písm. d), písm. e) zákona č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení platnom k 22. decembru 2003».

Súčasne navrhol pozastaviť účinnosť ustanovení napadnutým návrhom a vydať nález na verejnom pojednávaní v tomto znení:

«Zákon č. 200/2007 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 68/2005 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 18/1995 Z. z. o cenách v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov nie je v súlade s článkom 1 ods. 1 vetou prvou a článkom 2 ods. 2 Ústavy, čl. VIII slovného spojenia „s výnimkou čl. I bodu 12, ktorý nadobúda účinnosť 1. júla 2007“ zákona č. 68/2005 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov nie je v súlade s článkom 1 ods. 1 vetou prvou a článkom 2 ods. 2 Ústavy a napokon aj Výnos Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky z 22. decembra 2003 č. V-1/2003 o regulácii cien nájmu bytov nie je v súlade s článkom 1 ods. 1 vetou prvou, článkom 2 ods. 2, článkom 12 ods. 2, článkom 13 ods. 4 a článkom 20 ods. 4 ústavy a s § 2 ods. 4 a § 4 ods. 3 písm. d), písm. e) zákona č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení platnom k 22. decembru 2003.»

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že:

«Dňa 14. novembra 1995 sa Národná rada Slovenskej republiky (ďalej len „zákonodarca“) uzniesla na zákone č. 18/1996 Z. z. o cenách, ktorý nadobudol účinnosť 1. apríla 1996. Tento zákon bol následne viackrát novelizovaný, pričom zákonom č. 68/2005 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 68/2005 Z. z.“) bolo do zákona o cenách inkorporované ustanovenie § 24b, ktorým bol výnos zrušený. Zákon č. 68/2005 Z. z. tiež obsahuje čl. VIII, ktorý upravuje jeho účinnosť dňom 1. marca 2005, s výnimkou článku I bodu 12, (teda § 24b zákona o cenách), ktorý nadobúda účinnosť 1. júla 2007. Slovné spojenie „s výnimkou článku I, bodu 12, ktorý nadobúda účinnosť 1. júla 2007“ je v súčasnosti súčasťou § 25 zákona o cenách.

Dňa 29. marca 2007 sa zákonodarca uzniesol na zákone č. 200/2007 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 68/2005 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 200/2007 Z. z.“). Podľa čl. I zákona č. 200/2007 Z. z. zákon č. 68/2005 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 18/2006 Z. z. o cenách v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa mení takto: V čl. VIII sa slová „1. júla 2007“ nahrádzajú slovami „31. decembra 2008“.

Podľa čl. II zákona č. 200/2007 Z. z. tento zákon nadobudol účinnosť 1. júna 2007...

Podľa § 2 ods. 4 zákona o cenách v znení platnom k 22. decembru 2003 v odôvodnených prípadoch môže Ministerstvo financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) ustanoviť všeobecne záväzným predpisom najvyšší rozsah primeraného zisku.

Podľa § 4 ods. 3 písm. d), písm. e) zákona o cenách v znení platnom k 22. decembru 2003 cenové orgány regulujú ceny tovaru, ak existujú technologické, organizačné a ekonomické väzby medzi predávajúcim a kupujúcim s výnimkou uvedenou v písm. e), ide o tovar, ktorého dodanie alebo poskytnutie sa považuje za podnikanie v sieťových odvetviach podľa osobitného predpisu.

Týmito ustanoveniami sa ani zákonodarca, ani Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky dôsledne neriadili.

Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky vydalo napadnutý výnos odvolávajúc sa na znenie § 11 a § 20 zákona o cenách v znení platnom k 22. decembru 2003...

Pri vydávaní výnosu Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky prehliadlo, že legislatívna skratka „ministerstvo“ sa pre potreby zákona o cenách nevzťahuje na všetky ministerstvá, ale výlučne len na Ministerstvo financií Slovenskej republiky (§ 2 ods. 4 zákona o cenách v znení platnom ku 22. decembru 2003). Z tohto dôvodu pre Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky platila pre potreby zákona o cenách legislatívna skratka „iný štátny orgán“. Iný štátny orgán však mohol vykonávať pôsobnosť v oblasti cien len v prípadoch podľa § 4 ods. 3, písm. d) a písm. e) zákona o cenách v znení platnom k 22. decembru 2003, t. j. iba vtedy,

ak by existovali technologické organizačné a ekonomické väzby medzi predávajúcim a kupujúcim, resp. ak by išlo o tovar, ktorého dodanie alebo poskytnutie sa považuje za podnikanie v sieťových odvetviach [§ 4 ods. 3, písm. d), písm. e) zákona o cenách v znení platnom k 22. decembru 2003].

Je notoricky známou skutočnosťou, že nájom bytov sa nepovažuje za podnikanie v sieťových odvetviach. Takisto medzi prenajímateľom bytu a nájomcom bytu neexistujú technologické, organizačné a ekonomické väzby. Z toho potom vyplýva, že Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky vydaním výnosu prekročilo svoje právomoci, v dôsledku čoho nie je výnos v súlade s článkom 2 ods. 2 Ústavy a § 2 ods. 4 a § 4 ods. 3, písm. d), písm. e) zákona o cenách v znení platnom k 22. decembru 2003. Výnos odporuje z vyššie uvedených dôvodov aj prvej vete článku 1 ods. 1 Ústavy pretože v právnom štáte, existenciu ktorého toto ústavné ustanovenie garantuje, môžu existovať len také všeobecne záväzné právne predpisy, ktoré boli vydané orgánmi k ich vydaniu oprávnenými.

Výnos, ktorý obsahuje vlastnú reguláciu cien nájomného, len v § 1, § 2 je navyše diskriminačný, a to nielen k prenajímateľom bytov, ale aj k nájomcom bytov. Diskriminácia prenajímateľov spočíva v tom, že na prenajímateľa, ktorý je fyzickou osobou a vlastní obytný dom s napr. desiatimi bytmi obsadenými nájomníkmi, sa vzťahuje regulácia nájomného uvedená v § 1 výnosu, ale na fyzickú osobu, vlastniacu len 10 bytov obsadených nájomníkmi bez súčasného vlastníctva obytného domu, sa táto regulácia nevzťahuje [§ 3 ods. 1, písm. b) resp. písm. c) výnosu]. Na druhej strane nájomcovia užívajúci byty spadajúce pod definíciu § 3 výnosu, nie sú v nijakom rozsahu chránení proti výške ceny nájmu bytu požadovanej prenajímateľom. Samotná regulácia cien nájmu bytu pritom tiež nie je jednoznačná pre všetky dotknuté subjekty, ale aj medzi nimi vytvára rozdiely nie v závislosti od kvality bytu, ale podľa toho, o aký subjekt sa jedná a odkiaľ a kedy čerpal prostriedky na obstaranie bytu (§ 1, § 2 výnosu), pričom vo všeobecnosti možno konštatovať, že tie subjekty, ktoré podliehajú režimu § 1 výnosu, podliehajú aj vyšším obmedzeniam ako subjekty spadajúce pod režim § 2 výnosu. Z týchto dôvodov nie sú § 1 a § 2 výnosu v súlade s článkom 12 ods. 2 Ústavy...

Povinnosť podriaďiť sa regulovaným cenám nájmu bytu zakladá pre prenajímateľov spadajúcich pod režim § 1, § 2 výnosu nútené obmedzenie vlastníckeho práva, pretože

im neumožňuje dojednať cenu nájmu bytu podľa ich vlastnej úvahy, pričom však pre nich ostávajú zachované všetky povinnosti týkajúce sa vynakladania vlastných finančných prostriedkov potrebných na údržbu a prevádzku obytných domov, v ktorých sa prenajímané byty nachádzajú. Toto nútené obmedzenie vlastníckeho práva nemožno považovať za uložené na základe zákona, keďže Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky pri vydaní výnosu prekročilo právomoci dané mu zákonom o cenách. Pochybným sa javí aj nevyhnutnosť zásahu do vlastníckych práv prenajímateľov a existencia verejného záujmu, pretože toto obmedzenie sa nevzťahuje na všetkých prenajímateľov bytov v rovnakej miere. Napokon je potrebné poukázať na to, že výnos neustanovuje pre tých prenajímateľov bytov, ktorí podliehajú režimu § 1, § 2 výnosu, žiadnu náhradu. Z tohto dôvodu nie sú § 1 a § 2 výnosu v súlade ani s článkom 20 ods. 4 Ústavy.

Vzhľadom k tomu, že regulácia cien nájmu bytu je zakotvená len v § 1 a § 2 výnosu, možno na základe vyššie uvedenej argumentácie konštatovať, že napadnutý výnos nie je v súlade s článkom 12 ods. 2, článkom 13 ods. 4 a článkom 20 ods. 4 Ústavy.

Ako už bolo naznačené vyššie, jedným zo základných princípov právneho štátu je existencia právnych predpisov vydaných k tomu oprávnenými orgánmi. Ak dochádza ku zmene alebo zrušeniu predpisov, nesmie zákonodarca tolerovať existenciu predpisu, ktorý bol neoprávnene vydaný. Ak teda zákon č. 68/2005 Z. z. zrušil prostredníctvom § 24b napadnutý výnos, nie je v súlade s článkom 1 ods. 1 prvou vetou a článkom 2 ods. 2 Ústavy, ak účinnosť tohto ustanovenia nenastala v ten istý deň ako účinnosť zostávajúcej časti zákona, t. j. 1. marca 2005, ale mala by (čl. VIII tohto zákona) nastať až po 27 mesiacoch, t. j. až 1. júla 2007 (§ 25 zákona o cenách). Z týchto dôvodov ani ustanovenie čl. VIII, slovné spojenie „s výnimkou čl. I bodu 12, ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2007“ zákona č. 68/2005 Z. z. nie je v súlade s článkom 1 ods. 1 prvou vetou a článkom 2 ods. 2 Ústavy.

Rovnaká argumentácia sa vzťahuje i na zákon č. 200/2007 Z. z., ktorý svojím čl. I odsúva zrušenie protiprávne vydaného výnosu až na deň 31. december 2008, čím predlžuje platnosť a účinnosť tohto výnosu o ďalších 17 mesiacov.

Ako bolo už spomenuté vyššie, napadnutá právna úprava poškodzuje subjekty spadajúce pod režim ustanovení § 1, § 2 výnosu v nemalej miere aj tým, že im neumožňuje dohodnúť také nájomné, ktoré by postačovalo na opravy a prevádzku obytných domov, v ktorých sa nachádzajú byty postihnuté regulovaným nájomným. Táto skutočnosť núti

majiteľov takýchto domov investovať do údržby a prevádzky z vlastných prostriedkov bez nádeje na náhradu týchto investícií zo strany nájomníkov.»

Ústavný súd návrh generálneho prokurátora predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí pléna ústavného súdu podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a prijal ho na ďalšie konanie. Návrhu na pozastavenie účinnosti napadnutých právnych predpisov nevyhovel.

Po prijatí návrhu na ďalšie konanie vyzval ústavný súd Národnú radu Slovenskej republiky (ďalej len „národná rada“), Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“), vládu Slovenskej republiky, zastúpenú Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, ako vedľajšieho účastníka konania (ďalej len „vláda“) na vyjadrenie k návrhu a na oznámenie, či trvajú na tom, aby sa vo veci konalo verejné ústne pojednávanie. Na vyjadrenie k verejnému ústnemu pojednávaniu vyzval ústavný súd aj generálneho prokurátora.

Na konaní verejného ústneho pojednávania trvala len národná rada. Ďalší účastníci konania na verejnom ústnom pojednávaní netrvali.

Národná rada k návrhu na začatie konania o súlade označených právnych predpisov s ústavou svoje stanovisko ani po opakovanej výzve nezaslala.

Vláda ako vedľajší účastník konania navrhla, aby ústavný súd návrhu na začatie konania nevyhovel, a vo svojom stanovisku uviedla:

«1. K nesúlade Výnosu Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky z 22. decembra 2003 č. V-1/2003 o regulácii cien nájmu bytov s čl. 1 ods. 1 vetou prvou, čl. 2 ods. 2 Ústavy SR a § 2 ods. 4 a § 4 ods. 3 písm. d) a e) zákona č. 18/1996 Z. z. v znení platnom k 22. decembru 2003.

V návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov navrhovateľ uvádza, že Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky (ďalej len Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR) nemalo na základe

zákona č. 18/1996 platného k 22. decembru 2003 zákonné zmocnenie na vydanie Výnosu č. V-1/2003 o regulácii cien nájmu bytov (ďalej len Výnos č. V-1/2003).

Navrhovateľ vo svojom odôvodnení poukázal pritom na tú skutočnosť, že k 22. decembru 2003, teda k dátumu, kedy bol Výnos č. V-1/2003 vydaný, bolo podľa zákona č. 18/1996 Z. z., konkrétne podľa § 20 citovaného zákona, k takému aktu oprávnené len Ministerstvo financií Slovenskej republiky a to s poukazom na legislatívnu skratku uvedenú v § 2 ods. 4 zákona č. 18/1996 Z. z., a nie Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR. Týmto svojim konaním sa Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR dostalo do rozporu s čl. 1 ods. 1 veta prvá a čl. 2 ods. 2 Ústavy SR a vydaním uvedeného Výnosu č. V-1/2003 porušilo aj § 2 ods. 4 a § 4 ods. 3 písm. d) a e) zákona č. 18/1996 Z. z.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil konkrétne tým, že: „Podľa § 2 ods. 4 zákona č. 18/1996 Z. z. v znení platnom k 22. decembru 2003 v odôvodnených prípadoch môže Ministerstvo financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) ustanoviť všeobecne záväzným predpisom najvyšší rozsah primeraného zisku.

Podľa § 4 ods. 3 písm. d) a e) zákona č. 18/1996 Z. z. v znení platnom k 22. decembru 2003 cenové orgány regulujú ceny tovaru, ak existujú technologické, organizačné a ekonomické väzby medzi predávajúcim a kupujúcim s výnimkou uvedenou v písm. e), ide o tovar, ktorého dodanie alebo poskytnutie sa považuje za podnikanie v sieťových odvetviach podľa osobitného predpisu.

Týmito ustanoveniami sa ani zákonodarca, ani Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky dôsledne neriadil.

Pri vydávaní výnosu Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky prehliadlo, že legislatívna skratka „ministerstvo“ sa pre potreby zákona o cenách nevzťahuje na všetky ministerstvá, ale výlučne len na Ministerstvo financií Slovenskej republiky (§ 2 ods. 4 zákona o cenách v znení platnom ku 22. decembru 2003). Z toho dôvodu pre Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR platila pre potreby zákona o cenách legislatívna skratka „iný štátny orgán“. Iný štátny orgán však mohol vykonávať pôsobnosť v oblasti cien len v prípadoch podľa § 4 ods. 3, písm. d) a e) zákona o cenách v znení platnom k 22. decembru 2003, t. j. iba vtedy, ak by existovali technologické organizačné a ekonomické väzby medzi predávajúcim a kupujúcim, resp. ak by išlo o tovar, ktorého dodanie alebo poskytnutie sa považuje za podnikanie v sieťových odvetviach.“

S názorom navrhovateľa nesúhlasíme z nasledovných dôvodov:

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 1/1993 Z. z. o Zbierke zákonov v znení neskorších predpisov, Ústava Slovenskej republiky, ústavné a ostatné zákony Národnej rady Slovenskej republiky, nariadenia vlády Slovenskej republiky a vyhlášky, výnosy a opatrenia ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky, iných orgánov štátnej správy, ak tak ustanovuje osobitný zákon, Národnej banky Slovenska, rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o nesúlade medzi právnymi predpismi 1), návrhy prijaté v referende podľa čl. 98 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a medzinárodné zmluvy (§ 6) sa vyhlasujú uverejnením v Zbierke zákonov Slovenskej republiky (ďalej len zákon č. 1/1993 Z. z.).

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 1/1993 Z. z., všeobecne záväzné právne predpisy a rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky uvedené v § 1 ods. 1 nadobúdajú platnosť dňom ich vyhlásenia v Zbierke zákonov.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 1/1993 Z. z., všeobecne záväzné právne predpisy nadobúdajú účinnosť pätnástym dňom po ich vyhlásení v Zbierke zákonov, ak nie je v nich ustanovený neskorší deň nadobudnutia účinnosti. Ak je to odôvodnené naliehavým všeobecným záujmom, môže sa v právnom predpise výnimočne ustanoviť skorší začiatok jeho účinnosti, najskôr však dňom vyhlásenia v Zbierke zákonov.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 1/1993 Z. z., všeobecne záväzné právne predpisy ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky, iných orgánov štátnej správy a Národnej banky Slovenska označované názvom „výnos“ alebo názvom „opatrenie“ sa vyhlasujú v Zbierke zákonov uverejnením oznámenia o ich vydaní (§ 5 ods. 2), ak osobitný zákon neustanoví, že sa vyhlasujú uverejnením ich úplného znenia.

Podľa § 20 ods. 1 písm. c) zákona č. 18/1996 Z. z. v znení účinnom k 1. januáru 2004, pôsobnosť v oblasti cien vykonáva Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR.

Podľa § 20 ods. 4 zákona č. 18/1996 Z. z. v znení účinnom k 1. januáru 2004, Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR vykonáva pôsobnosť podľa ods. 2 písm. b) až h) v oblasti cien nájmu bytov v prípadoch podľa § 4 ods. 3 písm. a) až c).

Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy SR, Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej

mediach a rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Výnosy sú jednoznačne všeobecne záväzným právnym predpisom ministerstiev. Okrem spomínaného ustanovenia § 1 ods. 1 zákona č. 1/1993 Z. z. sa aj v právnickej literatúre, ktorá je učebným textom Právnickej Fakulty UK (J. P.: Teória práva, str. 192) uvádza: „Ministerstvá a ostatné ústredné orgány štátnej správy vydávajú všeobecne záväzné právne predpisy, ktoré sa nazývajú vyhlášky, opatrenia a výnosy.“

Výnos č. V-1/2003 bol publikovaný v Zbierke zákonov SR zverejnením oznámenia o jeho vydaní pod č. 4/2004 Z. z. z 10. januára 2004, z čoho vyplýva, že v tento deň nadobudol predmetný výnos platnosť. Keďže podľa § 4 samotného Výnosu č. V-1/2003 a v súlade s § 3 ods. 2 zákona č. 1/1993 Z. z. Výnos č. V-1/2003 nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia v Zbierke zákonov SR, tak potom 10. januára 2004 nadobudol predmetný výnos súčasne platnosť aj účinnosť.

V čiastke č. 216 Zbierky zákonov SR bol 11. decembra 2003 uverejnený zákon č. 520/2003 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a ktorým sa mení zákon č. 491/2001 Z. z. o organizovaní trhu s vybranými poľnohospodárskymi výrobkami (ďalej len zákon č. 520/2003 Z. z.). Týmto zákonom sa preniesla kompetencia v oblasti regulácie cien nájmu bytu na Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR. Zákon č. 520/2003 Z. z. nadobudol platnosť, bol vyhlásený v Zbierke zákonov SR, 11. decembra 2003 a účinnosť nadobudol 1. januára 2004. Vzhľadom na to, že zákon č. 520/2003 Z. z. nadobudol platnosť 11. decembra 2003, Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR postupovalo dňa 22. decembra 2003 pri vydávaní predmetného Výnosu č. V-1/2003 podľa platného zákona, keďže zákon, ktorým sa naň preniesla kompetencia v oblasti regulácie cien nájmu bytov, nadobudol platnosť 11. decembra 2003.

Z uvedeného teda vyplýva, že keďže napadnutý Výnos č. V-1/2003 nadobudol platnosť aj účinnosť 10. januára 2004, teda v čase, kedy boli účinné ustanovenia § 20 ods. 1 písm. c) a ods. 4 zákona NR SR č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení zákona č. 520/2003 Z. z., ktorými sa pre Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR uzákonila kompetencia cenového orgánu „v oblasti cien nájmu bytov v prípadoch podľa § 4 ods. 3 písm. a) až c), nemohlo dôjsť konaním Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR pri vydávaní

Výnosu č. V-1/2003 k prekročeniu svojej právomoci ustanovenej zákonom a ani k vydaniu všeobecne záväzného právneho predpisu orgánom, ktorý k jeho vydaniu nie je oprávnený (namietaný nesúlاد s čl. 1 ods. 1 veta prvá a čl. 2 ods. 2 Ústavy SR ako aj s § 2 ods. 4 a § 4 ods. 3 písm. d) a e) zákona č. 18/1996 Z. z. v znení platnom k 22. decembru 2003 Z. z.).

V ďalšom navrhovateľ argumentuje a vychádza z toho, že Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR, keďže má za to, že nebolo oprávnené podľa § 20 zákona č. 18/1996 Z. z. ako „ministerstvo“ vykonávať reguláciu cien, je len „iným štátnym orgánom“ a tento orgán mohol vykonávať pôsobnosť v oblasti cien len v prípadoch podľa § 4 ods. 3, písm. d) a písm. e), t. j. vtedy, ak by existovali technologické organizačné a ekonomické väzby medzi predávajúcim a kupujúcim, pričom z názvu výnosu je jasné, že ide o reguláciu v oblasti cien nájmu bytov a ten bolo možné v zmysle § 20 zákona č. 18/1996 Z. z. vydať len v prípade podľa § 4 ods. 3 písm. a) až c) zákona o cenách.

Uvedenými tvrdeniami navrhovateľa už nie je potrebné sa bližšie zaoberať, keďže vyššie bolo objasnené, že Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR v čase vydávania Výnosu č. V-1/1993 nepostupovalo ako „iný štátny orgán“ za dodržania zákonom stanovených podmienok ale v zmysle vtom čase platného splnomocňovacieho ustanovenia § 20 ods. 1 zákona č. 18/1993 Z. z.

2. K nesúlادu zákona č. 200/2007 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 68/2005 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov s čl. 1 ods. 1 vety prvej a čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, k nesúlادu čl. VIII. slovného spojenia „s výnimkou čl. I. bodu 12, ktorý nadobúda účinnosť 1. júla 2007“ zákona č. 68/2005 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov s čl. 1 ods. 1 vety prvej a čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Rozpor zákona č. 200/2007 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 68/2005 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 200/2007 Z. z.) a čl. VIII. slovného spojenia „s výnimkou čl. I. bodu 12, ktorý nadobúda účinnosť 1. júla 2007“ zákona č. 68/2005 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení neskorších predpisov

a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len čl. VIII.) s čl. 1 ods. 1 veta prvá a čl. 2 ods. 2 Ústavy SR navrhovateľ vidí v tom, že zákonodarca nesmie tolerovať v zmysle princípu právneho štátu existenciu predpisu (má na mysli Výnos č. V-1/2003), ktorý bol podľa jeho názoru vydaný neoprávneným orgánom. Preto, ak zákon č. 68/2005 Z. z. zrušil prostredníctvom § 24b napadnutý výnos, nie je v súlade podľa navrhovateľa s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, ak účinnosť tohto ustanovenia nenastala v ten istý deň, ako účinnosť zvyšku zákona, ale až 1. júla 2007 (čl. VIII.). Rovnaká argumentácia sa vzťahuje aj na čl. VIII.

Ohľadne týchto tvrdení navrhovateľa poukazuje vláda na argumentáciu uvedenú v bode 1. dôvodovej správy a teda, že Výnos č. V-1/2003 bol vydaný oprávneným orgánom. Ďalej treba aj dodať, že napadnutá účinnosť § 24b zákona NR SR č. 18/1996 Z. z. v znení zákona č. 68/2005 Z. z. a zákona č. 200/2007 Z. z. je posudzovaná len z hľadiska zrušenia kompetencií Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR vypustením ods. 4 § 20, pričom nie je braná do úvahy kompetencia Ministerstva financií SR vyplývajúca z § 20 ods. 2 cit. zákona, ktorá je všeobecná, t. j. vo všetkých oblastiach, ktoré nepatria do kompetencie iného cenového orgánu. Z uvedeného vyplýva, že po vypustení kompetencií Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR (zákonom č. 68/2005 Z. z.) prešli tieto kompetencie „automaticky“ na Ministerstvo financií SR, pričom predpoklady na regulácie nájomného sa nezmenili.

Dôvodnosť a súladnosť s Ústavou SR odd'aložovania zákonného zrušenia predmetného výnosu, ktoré podľa navrhovateľa neprimerane obmedzuje prenajímateľov bytov v ich nakladaní s vlastníctvom je obhájená v bode 3. dôvodovej správy.

3. K nesúladu Výnosu č. V-1/2003 s čl. 12 ods. 2, čl. 13 ods. 4 a čl. 20 ods. 4 Ústavy SR.

Navrhovateľ v svojom podaní pri porušení citovaných článkoch Ústavy SR najskôr argumentuje tým, že Výnosom č. V-1/2003 dochádza k diskriminácii nielen prenajímateľov, ale aj nájomcov bytov, keďže podľa neho nájomcovia užívajúci byty spadajúce pod definíciu § 3 Výnosu č. V-1/2003, nie sú v nijakom rozsahu chránení proti výške ceny nájmu bytu požadovanej prenajímateľom.

Podľa čl. 12 ods. 2 Ústavy SR, základné práva a slobody sa zaručujú na území Slovenskej republiky všetkým bez ohľadu na pohlavie, rasu, farbu pleti, jazyk, vieru

a náboženstvo, politické, či iné zmysľanie, národný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnosti alebo etnickej skupine, majetok, rod alebo iné postavenie. Nikoho nemožno z týchto dôvodov poškodzovať, zvyhodňovať alebo znevýhodňovať.

Podľa čl. 13 ods. 4 Ústavy SR, pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ.

V tejto súvislosti treba upozorniť na fakt, že Výnos č. V-1/2003 poskytuje ochranu, teda reguluje cenu nájmu bytov len ak pôjde o prípad podľa § 4 ods. 3 písm. a) až c) zákona č. 18/1996 Z. z. a to teda v prípadoch, ak:

„a) vznikne mimoriadna trhová situácia,

b) dôjde k ohrozeniu trhu vplyvom nedostatočne rozvinutého konkurenčného prostredia; pri posudzovaní stavu konkurenčného prostredia sa vyžaduje stanovisko Protimonopolného úradu Slovenskej republiky,

c) si to vyžaduje verejný záujem, ochrana spotrebiteľa“.

Výnos č. V-1/2003 v § 3 špecifikoval prípady, ktoré si nevyžadujú reguláciu ceny nájmu. Nie je možné sa stotožniť s tým, že postavenie fyzickej osoby v podobe nájomcu musí v každom prípade viesť k regulácii ceny nájmu bytu a ak nie, vzniká diskriminácia. V prípade uzavretia nájomnej zmluvy medzi prenajímateľom, ktorý je ako fyzická osoba vlastníkom bytu a nájomcom, pričom na cene nájomného sa strany vzájomne dohodli a s ňou súhlasili, nie je potrebné zo strany štátu zasahovať, pretože ide o rešpektovanie zmluvnej autonómie strán. Mimoriadna trhová situácia však existuje napr. pri bytoch vydaných pri náprave krívd podľa osobitných predpisov, keďže pred vydaním tohto majetku sa v zmysle § 871 Občianskeho zákonníka transformovalo právo osobného užívania bytu na nájom, pričom dňom prevzatia nehnuteľnosti oprávnená osoba vstúpila zo zákona do práv a záväzkov prenajímateľa bez možnosti ovplyvniť cenu nájomného, ktorá vyžaduje vôľu oboch strán, teda uzavretie dohody o novej výške nájomného. Z tohto dôvodu vznikla u niektorých druhov bytov a nájmov v nich potreba regulácie nájomného, zahŕňajúca zvyšovanie ceny nájmu podľa stanovenia jej výšky všeobecným záväzným právnym predpisom.

Argumentácia navrhovateľa vedie aj k tomu, že Výnos č. V-1/2003 neustanovuje pre prenajímateľov, ktorí podliehajú režimu regulácie, žiadnu náhradu za obmedzenie ich vlastníckeho práva.

Podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy SR, vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu.

Ústavný súd v Poľsku vo svojom rozhodnutí z 12. januára 2000 pri riešení obdobného prípadu regulácie nájomného, aké sa uplatňuje aj v Slovenskej republike skonštatoval (spomína sa v bode 86 rozsudku Komory ESLP z 22. februára 2005 a v menšom rozsahu v bode 104 rozsudku Veľkej komory ESLP H. C. v. Poľsko), „že za okolností existujúcich v Poľsku, môže byť oprávnené zachovať ustanovenia obmedzujúce vlastnícke práva majiteľov domov a konkrétne vylučujúce neobmedzenú voľnosť pri stanovení sadzieb nájomného a ostatných poplatkov vyberaných od nájomcov. Môže byť stále ešte v každom prípade v prechodnom období oprávnené ukladať rozsiahlejšie obmedzenia vlastníckych práv, ktoré vylučujú voľnosť pri vyvodzovaní zisku, stanovením úrovne nájomného takým spôsobom, aby pokrývalo iba náklady na obsluhu a údržbu budovy.“

Veľká komora Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len ESLP) v prípade H. C. proti Poľsku v bode 223 svojho rozsudku z 19. júna 2006 zopakovala konštatáciu Komory ESLP z rozsudku z 22. februára 2005 v znení „ako súd už pri mnohých prípadoch uviedol, členské štáty majú v takých oblastiach ako je bytová politika nevyhnutne značnú voľnosť pri posudzovaní nielen na základe existencie všeobecných obáv, ktoré opodstatňujú opatrenia vedúce ku kontrole súkromného majetku, ale tiež aj čo sa týka voľby a uplatňovania týchto opatrení. Jedným z týchto opatrení je štátna kontrola výšky nájomného, ktorej aplikácia môže často viesť k značnému zníženiu nájomného, ktoré možno účtovať. A poukázal na svoj rozsudok M. a iní v § 45. V takých situáciách ako je aj táto, má legislatíva, ktorá sa vzťahuje ku kontrole nájomného, taktiež ďalekosiahle dôsledky pre celú radu osôb a závažné hospodárske a sociálne dôsledky pre krajinu ako celok, musia mať úrady značnú voľnosť pri rozhodovaní nielen o voľbe formy a rozsahu kontroly užívania majetku, ale tiež o príslušnom načasovaní vynucovania príslušných právnych predpisov.“

Veľká komora ESLP v bode 223 svojho rozhodnutia citovala aj rozhodnutie Komory ESLP, ktorá v bode 186 svojho rozhodnutia uznala, že „obtiažna bytová situácia v Poľsku, najmä akútny nedostatok priestorov na bývanie a vysoké náklady na získanie bytu na trhu, i potreba transformácie nesmierne rigidného systému distribúcie bývania zdedeného

po komunistickom režime, ospravedlňoval nielen zavedenie napravujúcej legislatívy na ochranu nájomníkov pri uplatňovaní zásadnej reformy politického, hospodárskeho a právneho systému krajiny, ale tiež stanovenie nízkeho nájomného pod úroveň trhovej hodnoty“, (body 68-70, 149, 160 a 170 tohto rozhodnutia).

V prípade H. C. proti Poľsku Veľká komora ESLP (v bode 82 svojho rozhodnutia) aj citovala stanovisko poľského ústavného súdu, ktorý uviedol, že „Jedným z podstatných znakov vlastníckeho práva je možnosť vlastníka ťažiť zisk z predmetu jeho vlastníckeho práva. Zákonodarca má právomoc regulovať a obmedzovať toto právo najmä s ohľadom na sociálny kontext, v ktorom dochádza k výkonu vlastníckeho práva. V mimoriadnych prípadoch je dokonca prípustné dočasne zabrániť vlastníkom, aby zo svojho majetku mali príjem. S ohľadom na súčasnú situáciu v Poľsku, zachovávanie ustanovení obmedzujúcich vlastnícke právo a najmä tých, ktoré sú v protiklade so slobodou voľne stanoviť výšku nájomného a ďalších platieb uhrádzaných nájomcami, môže mať opodstatnenie. Dokonca môže byť legitímne, prinajmenšom po prechodnú dobu, presadenie ešte rozsiahlejších obmedzení vlastníckeho práva, a to tak, že výška nájomného bude stanovená spôsobom, že pokryje iba náklady na údržbu a zachovanie budov.“ Poľský ústavný súd ďalej uviedol (rozsudok Veľkej komory ESLP, bod 104), že „Štáty, ktoré podobne ako Poľsko prešli podstatnou štrukturálnou a hospodárskou reformou tak musia vytvoriť legislatívne nástroje, ktoré im umožnia prekonať dôsledky historických udalostí (svojvoľného a autoritatívneho miešania sa štátu do súkromného vlastníctva) a postupne pristúpiť na podmienky panujúce v slobodných a demokratických štátoch, kde platí zásada právneho štátu. Ide o veľmi obtiažnu úlohu, najmä keď neexistuje žiaden osvedčený nasledovaniahodný vzor. Rozsah tohto javu zd'aleka presahuje všetko, čím západné štáty po druhej svetovej vojne prešli.“

Ďalej v rozsudku ESLP znovu odkázal na svoju judikatúru, z ktorej vyplýva, že v mnohých prípadoch, týkajúcich sa obmedzovania práv vlastníkov, ktoré boli a sú obvyklé v krajinách, ktoré čelia nedostatkom bytov, boli takéto obmedzenia považované za odôvodnené a primerané cieľom sledovaným štátom vo verejnom záujme (vid' rozsudok S. a S. § 18 a M. a ostatní, § 27 a 55).

Navrhovateľ ďalej uvádza, že prenajímatelia sú poškodzovaní v nemalej miere aj tým, že sa im neumožňuje dohodnúť také nájomné, ktoré by postačovalo na opravu a prevádzku obytných domov.

Podľa prílohy č. 1 (Analýza vývoja podmienok pre rozvoj bývania v období rokov 2000-2005) k materiálu „Konceptia štátnej bytovej politiky do roku 2010“, schválenej Uznesením vlády Slovenskej republiky č. 636 z 24. augusta 2005 sa na str. 8 konštatuje, že „Výnos MVRR SR z 22. decembra 2003 č. V-1/2003 o regulácii cien nájmu bytov úpravou maximálnej ceny nájmu bytu k 10. 1. 2004 ukončil zásadné kroky deregulácie nájomného. V súčasnosti regulované nájomné pokrýva všetky náklady spojené s obstaraním, správou prevádzkou bytového fondu a dosiahlo tým nákladovú úroveň.“

A na záver k tvrdeniu navrhovateľa, že vlastníci postihnutých bytov resp. obytných domov nemajú ani nádej na úhradu investícií zo strany nájomníkov.

Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky je spolugestor úlohy vyplývajúcej z Uznesenia vlády SR č. 636 z 24. augusta 2005 a to, vypracovať a predložiť na rokovanie vlády návrh zákona, ktorý upraví podmienky nájomných vzťahov v nájomnom bytovom fonde do 31. decembra 2007. Na splnení tejto úlohy Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky aktívne spolupracuje s Ministerstvom výstavby a regionálneho rozvoja SR. Výsledkom tejto spolupráce je predloženie návrhu zákona o ukončení niektorých nájomných vzťahov a o zmene a doplnení niektorých predpisov do legislatívneho procesu, ktorý návrh zákona je momentálne v štádiu predmetu rokovania Legislatívnej rady vlády Slovenskej republiky.

Predmetný návrh zákona smeruje k tomu, aby mohli prenajímatelia bytov s regulovanou výškou nájmu v určených časových lehotách buď vypovedať nájomný vzťah bez udania dôvodu s tým, že nájomcom, ktorí nie sú schopní zabezpečiť si náhradné bývanie prostredníctvom dostupných ekonomických nástrojov, zabezpečí bytovú náhradu obec s finančnou podporou štátu alebo uzavrieť s nájomcom novú nájomnú zmluvu, kde by došlo k dohode o jednotlivých ustanoveniach zmluvy.»

Ministerstvo k návrhu generálneho prokurátora uviedlo:

«Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že:

„Podľa § 2 ods. 4 zákona o cenách v znení platnom k 22. decembru 2003 v odôvodnených prípadoch môže Ministerstvo financií slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) ustanoviť všeobecne záväzným predpisom najvyšší rozsah primeraného zisku.

Podľa § 4 ods. 3 písm. d) a e) zákona o cenách v znení platnom k 22. decembru 2003 cenové orgány regulujú ceny tovaru, ak existujú technologické, organizačné a ekonomické väzby medzi predávajúcim a kupujúcim s výnimkou uvedenou v písm. e), ide o tovar, ktorého dodanie alebo poskytnutie sa považuje za podnikanie v sieťových odvetviach podľa osobitného predpisu.

Týmito ustanoveniami sa ani zákonodarca, ani Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky dôsledne neriadil.

Pri vydávaní výnosu Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky prehliadlo, že legislatívna skratka „ministerstvo“ sa pre potreby zákona o cenách nevzťahuje na všetky ministerstvá, ale výlučne len na Ministerstvo financií Slovenskej republiky (§ 2 ods. 4 zákona o cenách v znení platnom ku 22. decembru 2003). Z toho dôvodu pre Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR platila pre potreby zákona o cenách legislatívna skratka „iný štátny orgán“. Iný štátny orgán však mohol vykonávať pôsobnosť v oblasti cien len v prípadoch podľa § 4 ods. 3, písm. d) a e) zákona o cenách v znení platnom k 22. decembru 2003, t. j. iba vtedy, ak by existovali technologické organizačné a ekonomické väzby medzi predávajúcim a kupujúcim, resp. ak by išlo o tovar, ktorého dodanie alebo poskytnutie sa považuje za podnikanie v sieťových odvetviach.“

K uvedenému odôvodneniu navrhovateľa uvádzame nasledovné:

Výnos Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR z 22. decembra 2003 č. V-1/2003 o regulácii cien nájmu bytov nadobudol účinnosť dňom vyhlásenia v Zbierke zákonov, t. j. 10. januára 2004, pričom sa Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR odvolávalo na ustanovenia § 11 a 20 zákona o cenách v znení neskorších predpisov.

S účinnosťou k 1. januáru 2004 bol zmenený zákon o cenách zákonom č. 520/2003 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení neskorších predpisov a ktorým sa mení zákon č. 491/2001 Z. z. o organizovaní trhu s vybranými poľnohospodárskymi výrobkami.

Uvedenou novelou zákona boli zmenené niektoré ustanovenia zákona o cenách, pričom podľa § 20 ods. 1 písm. c) zákona o cenách v znení platnom k 10. januáru 2004 pôsobnosť v oblasti cien vykonáva Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja.

Podľa § 20 ods. 4 zákona o cenách v znení platnom k 10. januáru 2004 Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky vykonáva pôsobnosť podľa odseku 2

písm. b) až h) v oblasti cien nájmu bytov v prípadoch podľa § 4 ods. 3 písm. a) až c). Podľa § 20 ods. 2 písm. b) až h) v spojení s § 20 ods. 4 zákona o cenách v znení platnom k 10. januáru 2004 Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja:

- ustanovuje podmienky pre dohodovanie a reguláciu cien podľa tohto zákona, rozhoduje vo veciach regulácie cien,

- určuje rozsah cenovej evidencie,

- určuje zásady cenovej kontroly,

- vykonáva cenovú kontrolu a uskutočňuje konanie vo veciach porušenia cenovej disciplíny,

- zabezpečuje informačný systém pre potreby vyhodnocovania vývoja cien, regulácie cien, cenovej kontroly a konania vo veciach porušenia cenovej disciplíny,

- informuje verejnosť o výsledkoch konaní vo veciach porušenia cenovej disciplíny

a to v prípadoch podľa § 4 ods. 3 písm. a) až c), t. j. cenové orgány (Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR) regulujú ceny tovaru, ak:

a) vznikne mimoriadna trhová situácia,

b) dôjde k ohrozeniu trhu vplyvom nedostatočne rozvinutého konkurenčného prostredia; pri posudzovaní stavu konkurenčného prostredia sa vyžaduje stanovisko Protimonopolného úradu Slovenskej republiky,

c) si to vyžaduje verejný záujem, ochrana spotrebiteľa.

Vzhľadom na uvedené máme za to, odôvodnenie navrhovateľa v predmetných bodoch návrhu neobstojí nakoľko v čase nadobudnutia účinnosti Výnosu o regulácii cien nájmu bytov, t. j. k 10. januáru 2004 bolo Ministerstvo výstavby splnomocnené zákonom o cenách v znení platnom k tomuto dátumu na regulovanie cien nájmu bytov a z toho dôvodu nemôže byť výnos v rozpore s čl. 1 ods. 1 prvej vety a s čl. 2 ods. 2 Ústavy SR a takisto v rozpore s § 2 ods. 4 a § 4 ods. 3 písm. d) a e) zákona o cenách v znení platnom k 10. januáru 2004. Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR pri vydávaní výnosu postupovalo v úzkej súvislosti s novelou zákona o cenách č. 520/2003 Z. z., ktorá nadobudla účinnosť 1. januára 2004 a ktorou sa, ako bolo už vyššie uvedené, stalo Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja cenovým orgánom oprávneným na reguláciu cien nájmu bytov. Vzhľadom na to, máme za to, že Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR postupovalo pri vydávaní výnosu v súlade s Ústavou SR a to najmä s čl. 2 ods. 2 - štátne orgány môžu konať iba

na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.»

Predseda národnej rady listom z 25. novembra 2008 oznámil ústavnému súdu, že na ústnom pojednávaní v danej veci netrvá.

Generálny prokurátor listom z 10. decembra 2008 oznámil, že svoj návrh na začatie konania o súlade zákona č. 200/2007 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 68/2005 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých ustanovení, s čl. 1 ods. 1 prvou vetou a čl. 2 ods. 2 ústavy, o súlade čl. VIII slovného spojenia „s výnimkou čl. I bodu 12, ktorý nadobúda účinnosť 1. júla 2007“, zákona č. 68/2005 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, s čl. 1 ods. 1 prvou vetou a čl. 2 ods. 2 ústavy, ako aj o súlade výnosu ministerstva z 22. decembra 2003 č. V-1/2003 o regulácii cien nájmu bytov s čl. 1 ods. 1 prvou vetou, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 2, čl. 13 ods. 4 a čl. 20 ods. 4 ústavy a § 2 ods. 4 a § 4 ods. 3 písm. d) a e) zákona č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení platnom k 22. decembru 2003 a návrh na pozastavenie účinnosti napadnutých ustanovení označených právnych predpisov berie späť.

II.

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie vedené ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku alebo Trestného poriadku.

Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu, s výnimkou konania o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy, pre všetky ďalšie konania vedené ústavným súdom pre späťvzatie návrhu sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (m. m. PL. ÚS 17/99).

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd

konanie zastaví.

Opierajúc sa o uvedené ústavný súd aj v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (PL. ÚS 20/08) dospel k záveru, že vzhľadom na novelizáciu zákona č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a vzhľadom na zrušenie napadnutého výnosu ministerstva neexistuje žiadny relevantný dôvod na to, aby späťvzatiu navrhovateľa nevyhovelo, a preto konanie o ňom týmto uznesením zastavil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. apríla 2009